

Poprzednie badania

Taves, E. H. (1941)

- Badanym pokazywano plansze z jasnymi kropkami na ciemnym tle.
- Proszono ich o ocenę, ile kropek widzieli, oraz na ile są pewni swojej odpowiedzi.
- Taves porównał deklarowaną przez badanych liczbę kropek z ich rzeczywistą liczbą i stwierdził, że około 7 kropek wykres jest nieciągły.
- Również wykres pewności badanych załamywał się około 7 kropek.
- Taves zasugerował istnienie dwóch osobnych mechanizmów określania liczebności, jednego działającego dla małych liczb, drugiego dla większych.

Poprzednie badania

Saltzman, I. J., & Garner, W. R. (1948)

- Bodziec miał postać koncentrycznych pierścieni, badanych proszono o ocenę ich liczby.
- Sprawdzano trafność odpowiedzi i czas reakcji.
- Badacze porównywali wyniki dla różnych wariantów procedury i bodźca.
- Stwierdzili między innymi, że nawet dla bardzo małych liczb kropek czas reakcji nie jest stały.

Poprzednie badania

Kaufman, E. L., Lord, M. W., Reese, T. W., & Volkmann, J. (1949)

- Badacze powtórzyli badanie Tavesa, mierząc dodatkowo czasy reakcji badanych.
- Wyniki były zgodne z poprzednimi badaniami, przy czym tym razem punkt załamania wykresu określono jako dokładnie 6 kropek.
- W artykule dotyczącym tego badania po raz pierwszy pojawiło się pojęcie "subityzowanie" (ang. "subitizing") na określenie procesu działającego poniżej 6 kropek.
- Dla procesu działającego powyżej 6 kropek zachowano nazwę "szacowanie" (ang. "estimating").

Nasze badanie

- Oparliśmy się na badaniach Tavesa i Kaufmana.
- Zrezygnowaliśmy z mierzenia czasu reakcji, skupiając się na trafności i pewności odpowiedzi.
- **Pytanie badawcze:** jak liczba postrzeganych elementów wpływa na trafność i pewność osądu liczebności?
- **Hipoteza 1:** powyżej 7 elementów trafność osądu liczebności będzie niższa niż poniżej 7.
- Hipoteza 2: powyżej 7 elementów pewność badanych będzie niższa niż poniżej 7.
- Zmienna niezależna: liczba postrzeganych obiektów
- Zmienne zależne: trafność osądu liczebności, pewność osądu liczebności

Operacjonalizacja

Wskaźniki zmiennych:

- Liczba postrzeganych obiektów: liczba kropek na ekranie
- Trafność osądu liczebności: średni procentowy błąd popełniany przez badanego
- Pewność osądu liczebności: średnia odpowiedzi badanych na pytanie o pewność w skali 1 - 10

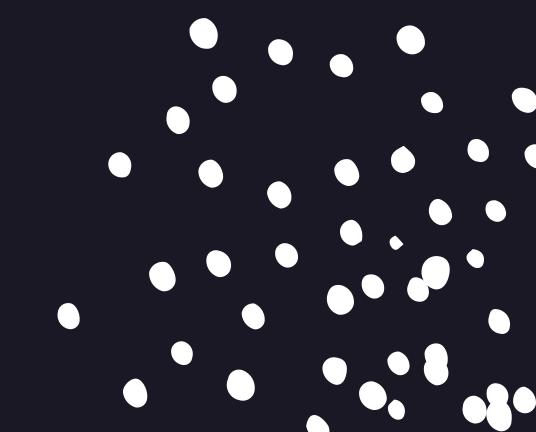
Hipotezy operacyjne:

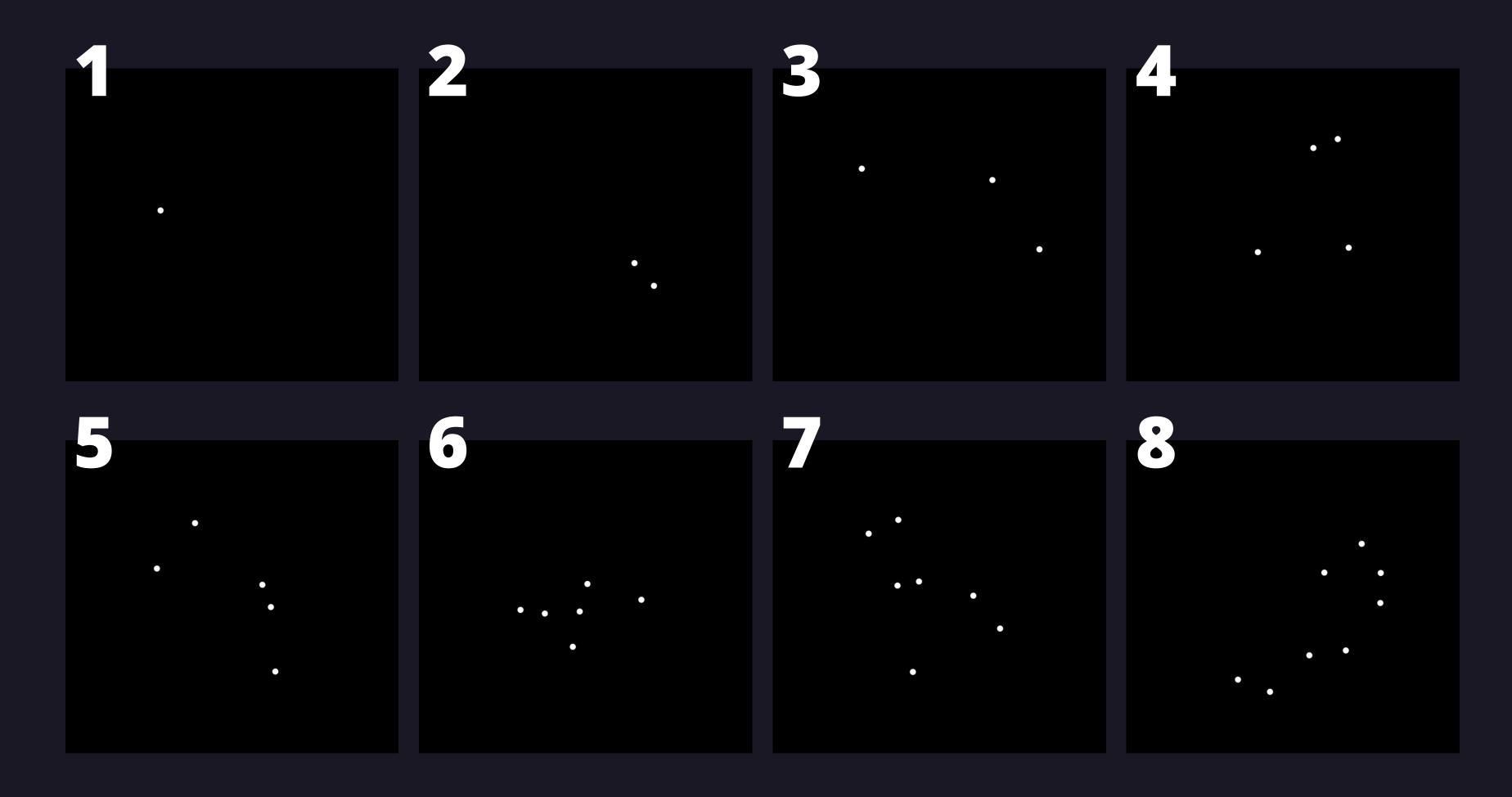
- Powyżej 7 wyświetlanych kropek średni procentowy błąd popełniany przez badanego będzie większy niż poniżej 7.
- Powyżej 7 wyświetlanych kropek średnia odpowiedzi badanych na pytanie o pewność w skali 1 - 10 będzie niższa niż poniżej 7.

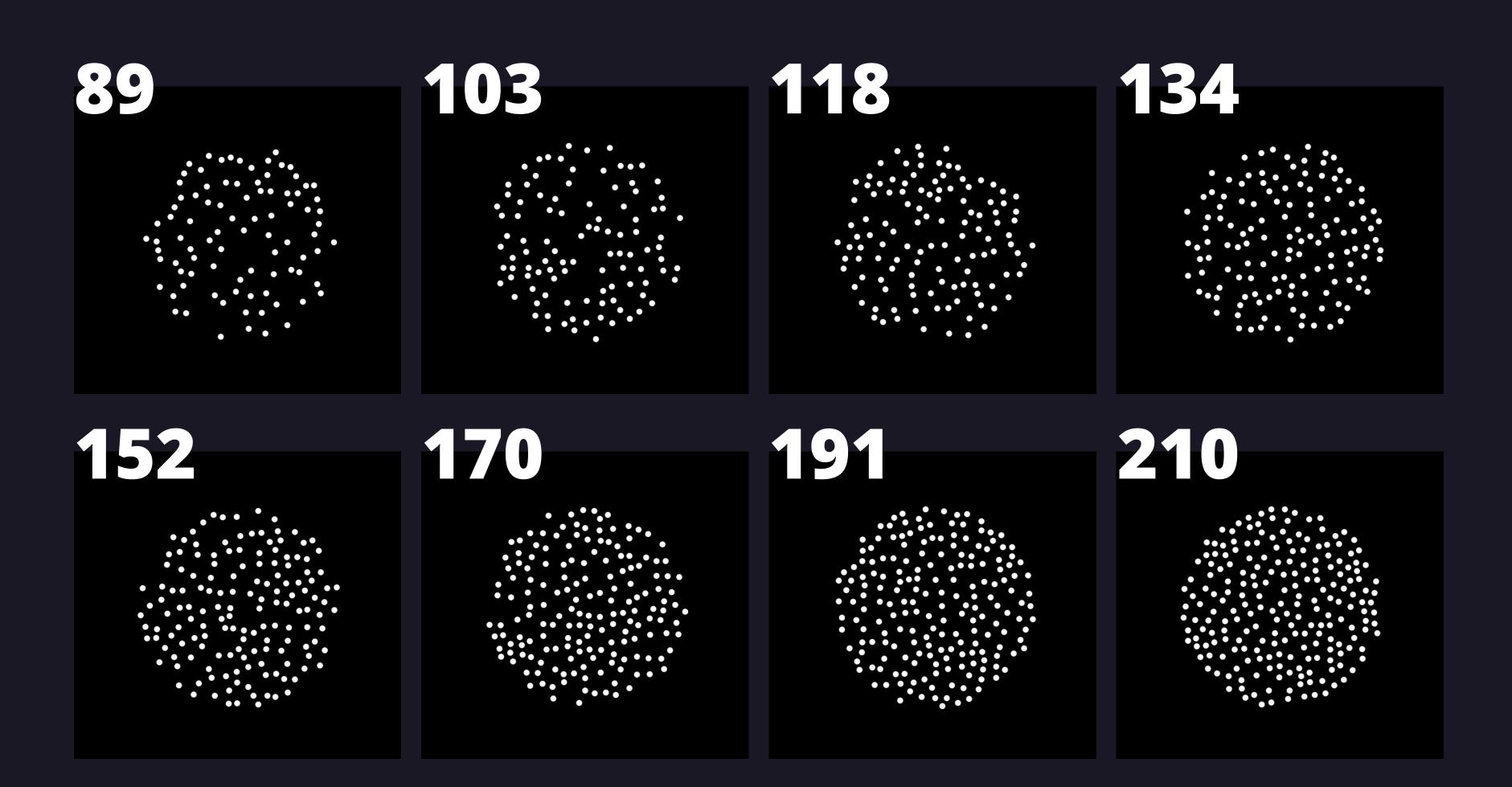
Metodologia

35 plansz z kropkami

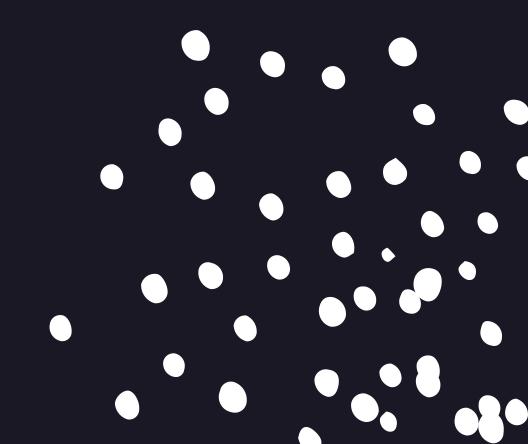

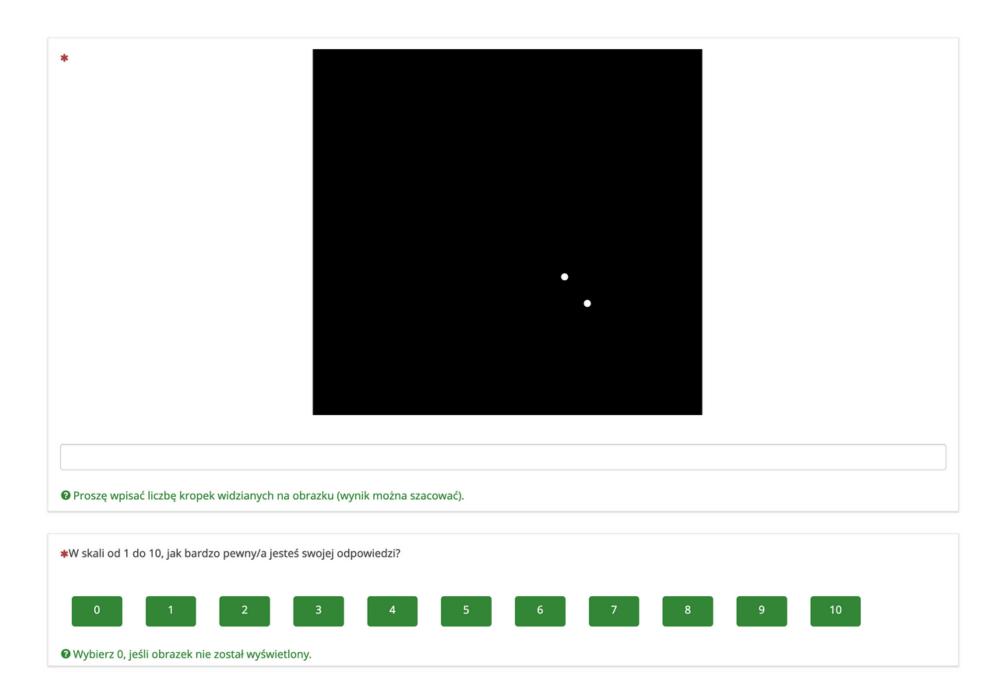

Metodologia

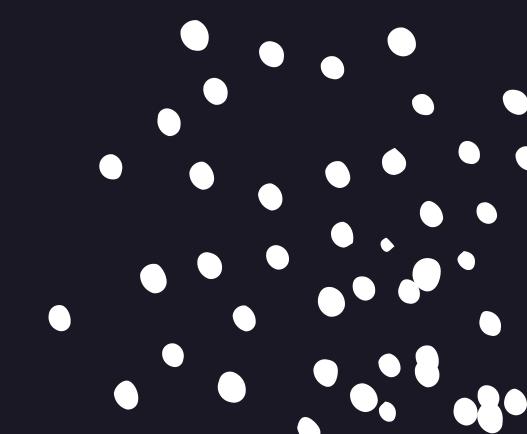
LimeSurvey

- 35 plansz z kropkami
- 0,5 sekundy wyświetlania
- 2 pytania

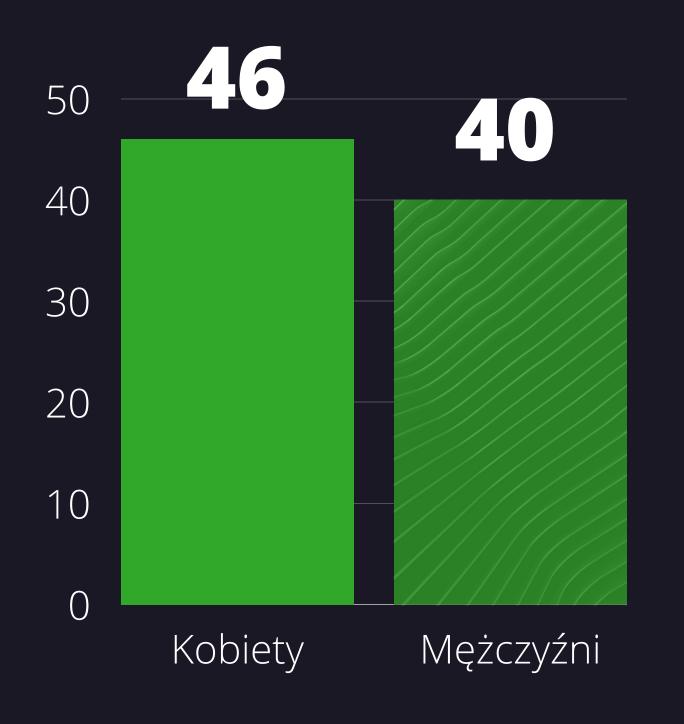
- 1. Ile kropek znajdowało się na planszy?
- 2. W skali od 1 do 10, jak bardzo pewny/a jesteś swojej odpowiedzi?

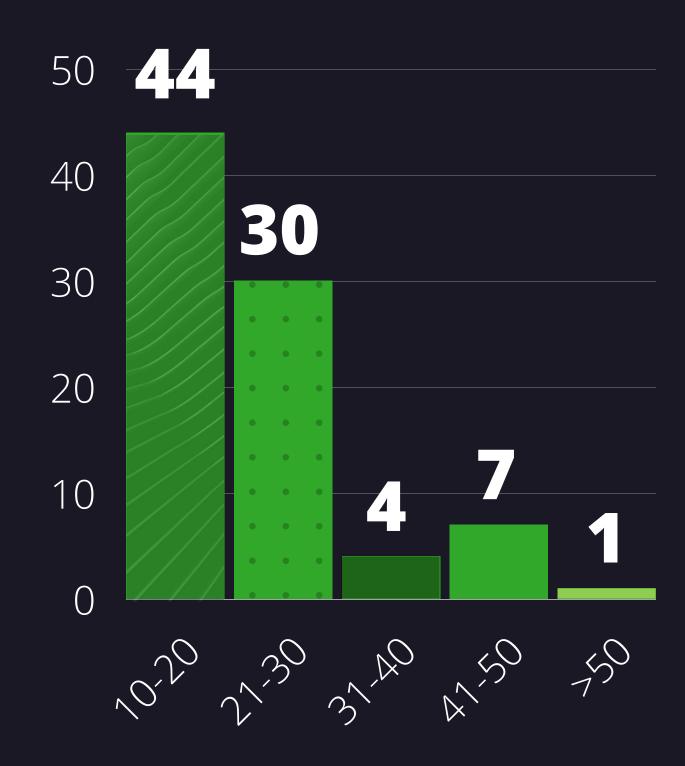

Statystyki

- 236 osób rozpoczęło wypełnianie ankiety
- 146 osób nie skończyło badania
- 90 osób wypełniło ankietę w całości
- 86 analizowanych odpowiedzi

Struktura płci i wieku

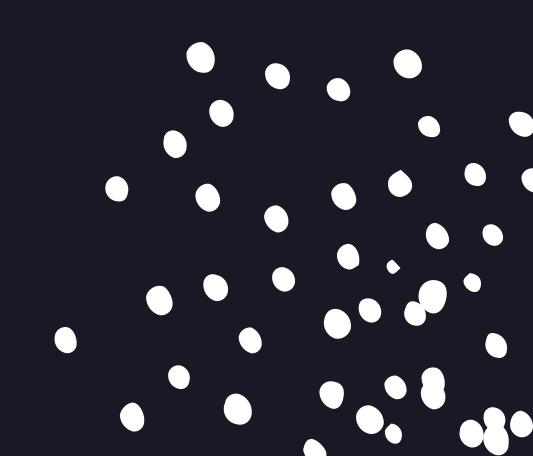

Weryfikacja hipotez - pewność T-test

- 2 grupy (podział **1-7** i **8-210**)
- 23.8131 statystyka
- < 0.001 poziom istotności

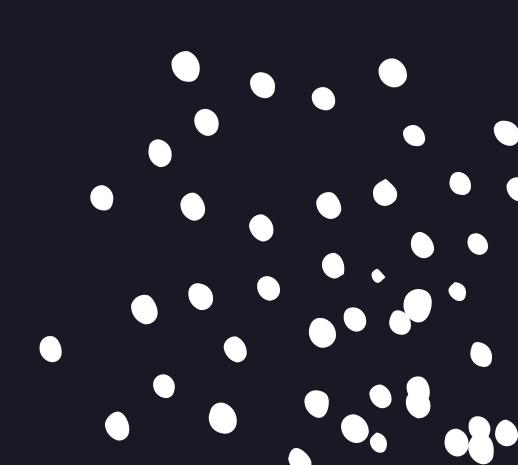
Odrzucamy H0. Pewność w grupie 1-7 jest wyższa.

Weryfikacja hipotez - trafność Test Wilcoxona

- 2 grupy (podział 1-7 i 8-210)
- 26 statystyka
- < 0.00001 poziom istotności

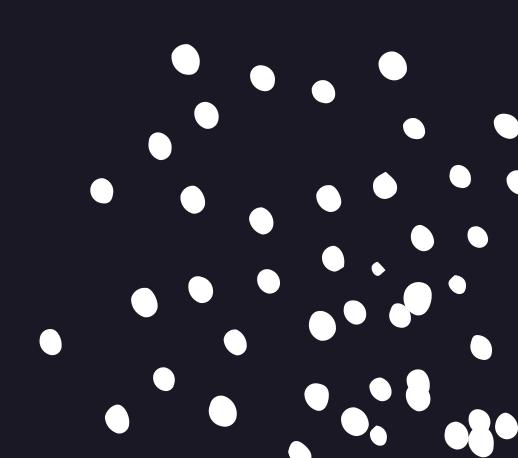
Odrzucamy H0. Średni błąd w grupie 8-210 jest wyższy.

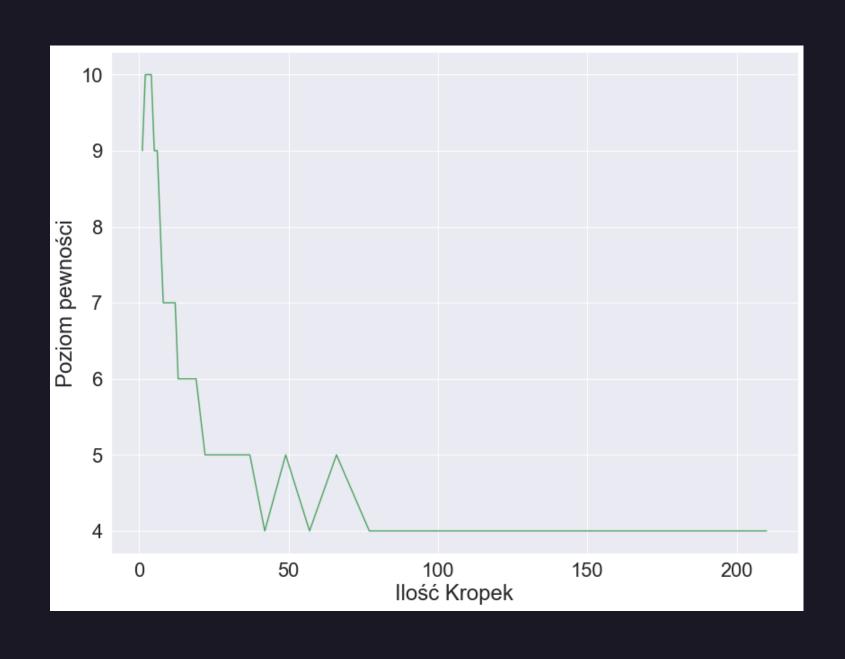
Weryfikacja hipotez - trafność T-test

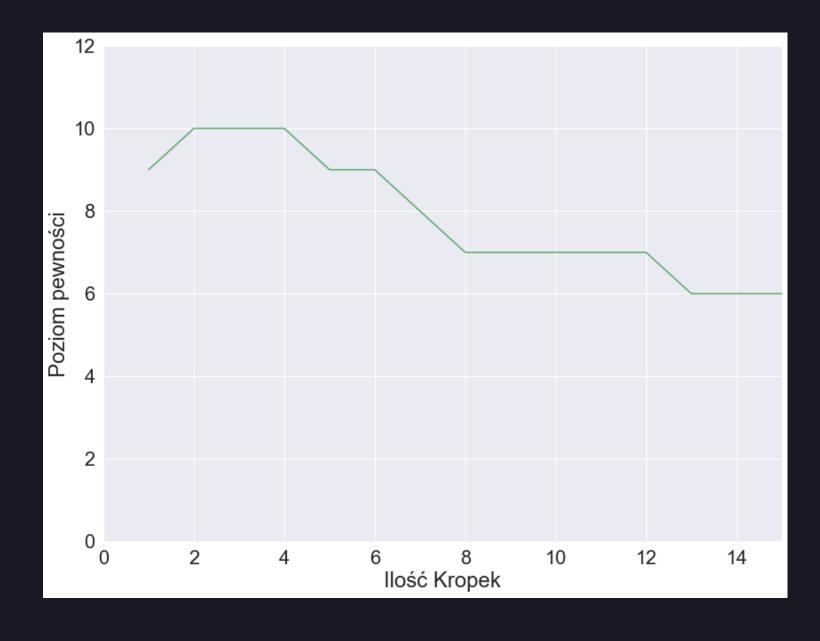
- 2 grupy (podział 1-7 i 8-210)
- -21.3692 statystyka
- < 0.001 poziom istotności

Odrzucamy H0. Średni błąd w grupie 8-210 jest wyższy.

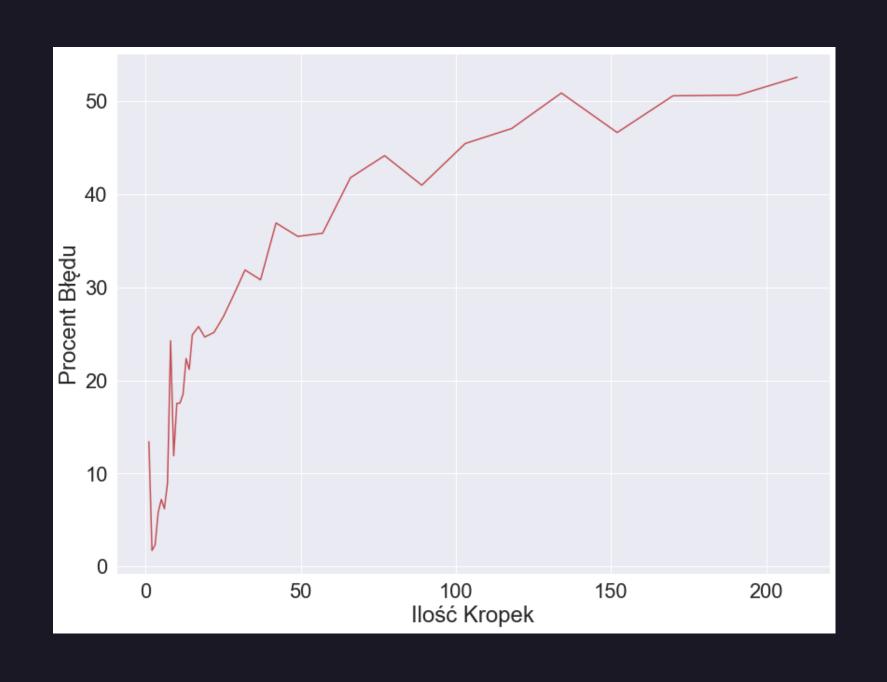

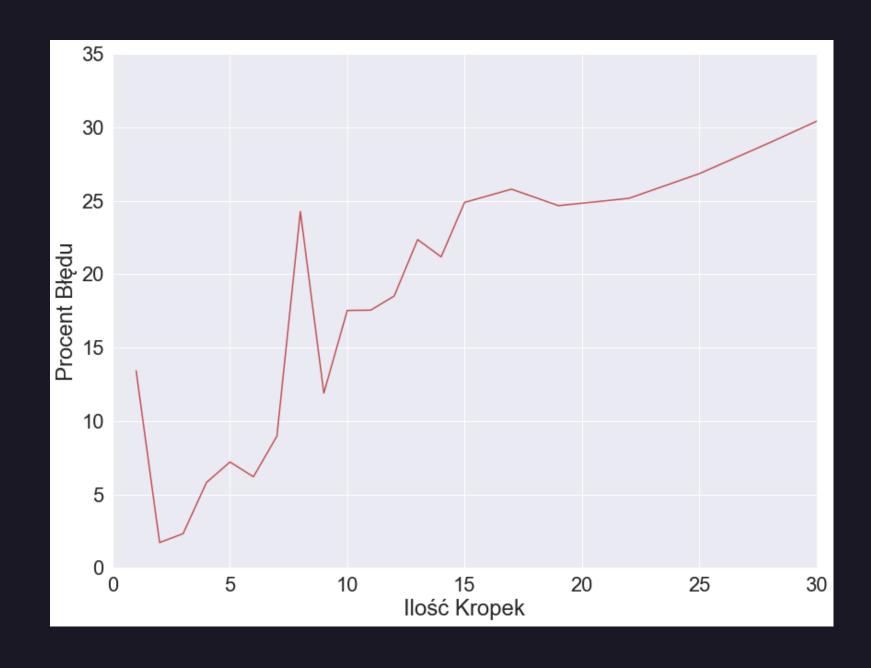
Statystyki - pewność

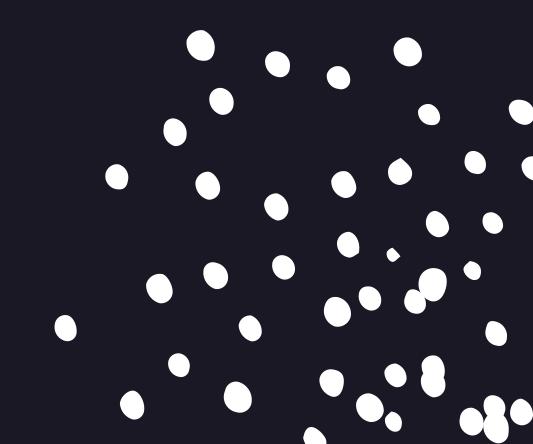
Statystyki - trafność

Dyskusja

- 9.6 min średni czas uzupełnienia ankiety
- badanych jako maksymalną liczbę kropek podało liczbę <=100

Bibliografia

Taves, E. H. (1941). Two mechanisms for the perception of visual numerousness. Archives of Psychology (Columbia University).

Saltzman, I. J., & Garner, W. R. (1948). Reaction time as a measure of span of attention. The Journal of psychology, 25(2), 227-241.

Kaufman, E. L., Lord, M. W., Reese, T. W., & Volkmann, J. (1949). The discrimination of visual number. The American journal of psychology, 62(4), 498-525.